

SCENARIUSZ LEKCJI

w kl. V

Dzieciństwo moich dziadków w domu i w szkole

METODA: prezentacja.

Lekcja ta powstała pod wpływem inspiracji duńskich projektów, a jej celem podstawowym jest zmobilizowanie dzieci do samodzielnego gromadzenia informacji oraz ustnego prezentowania efektów swojej pracy. Przeprowadzam ją w klasie V na zakończenie całego cyklu lekcji, których podstawowym zagadnieniem są szeroko rozumiane problemy dzieci. W tym cyklu mieści się m.in. nowela „Nasza szkapa”, „Katarynka”, jak i reportaż radiowy K. Melion „W świecie zapachów, dźwięków, dotyków”.

Realizacja tego tematu przebiega w dwóch częściach. Pierwsza - to praca indywidualna. Polega na przygotowaniu i przedstawieniu swojej prezentacji. Druga część obejmuje pracę w grupach; pracę nad przygotowaniem wystawy oraz plakatu ją zapowiadającego.

Najpierw jednak – z około miesięcznym wyprzedzeniem – przedstawiam dzieciom instrukcję, która ma jednocześnie charakter kontraktu. Każdy uczeń dostaje ją do ręki, podpisuje, a potem wkleja do zeszytu. Oto jej kształt:

INSTRUKCJA

Temat prezentacji: „Dzieciństwo moich Dziadków w domu i w szkole”

Treść prezentacji:

- informacje o miejscu i czasie urodzenia; o miejscu zamieszkania
- przebieg nauki; przedmioty, organizacja lekcji, przybory, podręczniki, zespół klasowy
zwyczaje szkolne
- zainteresowania, czas wolny, zabawy, zabawki
- stosunki między rodzicami a dziećmi
- święta, tradycje

Formy prezentacji:

- relacja ustna (dopuszczalny plan wypowiedzi w formie pisemnej)
- prezentacja dodatkowych materiałów (np. pamiątki, mapa, albumy itp.)

Ocena:

- merytoryczna zawartość wypowiedzi (ilość i jakość zgromadzonych informacji)
- poprawność wypowiedzi
- pomysłowość, forma prezentacji, dodatkowe materiały

Termin:

podpis ucznia

podpis nauczyciela

Instrukcja ta jest dokładnie omówiona, wyjaśniam wszystkie uczniowskie wątpliwości, odpowiadam na pytania.

Po miesiącu przychodzi czas na prezentację. Uczniowie zajmują stół nauczycielski; ja siadam z tyłu w ławce. Przedtem jednak proponuję całej klasie, aby wszyscy dokonywali

oceny prac swoich kolegów. Tworzę w tym celu czteroosobowe grupy. Każda grupa dostaje do dyspozycji 15 punktów (oczywiście do zastosowania wobec każdego ucznia), które może rozdzielić według następującego klucza:

- ilość i jakość informacji (maks. 5 pkt.)
- poprawność wypowiedzi (maks. 5 pkt.)
- pomysłowość, dodatkowe materiały (maks. 5 pkt)

Po wysłuchaniu wszystkich wypowiedzi (przeznaczam na to dwie lekcje), dokonujemy oceny. Grupy przedstawiają swoje uzasadnienia; potem ja uzasadniam swoją ocenę. Mimo pewnych wątpliwości, które miałam wprowadzając tę formę, muszę powiedzieć, że uczniowie oceniają na ogół trafnie; problem miewają czasem z uzasadnieniem.

Teraz następuje działanie praktyczne, czyli przygotowanie wystawy zgromadzonych pamiętek. W tym celu analizujemy formę językową, a także treść różnych plakatów zapowiadających wydarzenia kulturalne bądź sportowe. Następnie ustalamy czas, miejsce i tytuł naszej wystawy. Po tych przygotowaniach czteroosobowe grupy przystępują do pracy. Dwie na dużych, szarych papierach robią projekt plakatu; dwie redagują ogłoszenie, które będzie można nadać przez szkolną radiowę; następne dwie przygotowują projekt zaproszenia (ta forma jest im już znana).

Ostatni etap pracy ma miejsce na lekcji wychowawczej i dotyczy ustalenia szczegółów technicznych organizacji wystawy, posegregowania i opisanie eksponatów.

Trzeba przyznać, że na realizację tego tematu należy przeznaczyć kilka lekcji. Nie są one jednak stracone, gdyż dzieci przygotowują naprawdę ciekawe prezentacje. Dzieciństwo ich dziadków jest dla nich odległe nie tylko w czasie; to inna obyczajowość, inne realia życia-po prostu historia. A poza tym uczą się budowania poprawnej wypowiedzi ustnej, występowania przed szerszym audytorium, redagowania tekstów użytkowych i pracy w grupie.